
Άρτι απολυθείς από τις τάξεις του στρατεύματος, αναρωτιέμαι μήπως ο (κατ' εξοχήν ειδικός επί αμυντικών και εθνικών θεμάτων υπουργός) κ. Αρσένης θα έπρεπε να αρχίσει από εκεί την πολύφερνη εκπαιδευτική του μεταρρύθμιση. Η στρατιωτική θητεία δεν συνιστά τόσο συνεισφορά στην εθνική άμυνα, όσο τη βασικότερη βαθμίδα υποχρεωτικής εκπαίδευσης του άρρενος πληθυσμού. Ο στρατός είναι πράγματι «το καλύτερο σχολείο» και διδάσκει τα πάντα: το αντρίλίκι και την ψευτομαγκιά, τον στόμφο και την αερολογία, το νταηλίκι και την κουτοπονηριά, το κάρφωμα και το γλείψιμο, την αναξιοκρατία και την οσφυοκαμψία, τη λούφα και την ευθυνοφοβία, την τέχνη της δωροδοκίας των «αρμοδίων» και τη θεσμοποίηση της παρανομίας. Πήγα μεγάλος, κι ελπίζω να μην έμαθα τίποτε. Μήπως όμως τα δύο χρόνια της θητείας ευθύνονται εν πολλοίς για το νεοελληνικό χάλι μας; Ας είναι τουλάχιστον καλά ο Θανάσης κι ο Μιχάλης...

Παναγιώτης Τυβίγγιος - Πολίτης

Το ΒΗΜΑ, 07/09/1997, Σελ.: Α65

Τον των μνηστήρων αλληλοσπαραγμόν μακροθύμως αντιπαρερχόμενοι και την ημετέραν Εκκλησίαν ευσπλαγχνούμενοι, ανακράζωμεν: Τη συνδρομή του Αγίου σου Πνεύματος και της τούτου επιφοιτήσεως, ευδόκησον, Κύριε, Αβαδαίων, Χελμού και Αγράφων καθηγούμενον, εις το του Αρχιεπισκόπου Πάσης Ελλάδος αξίωμα καταστήσαι. Αμήν.

Παναγιώτης Τυβίγγιος - Ευχέτης

Το ΒΗΜΑ, 12/04/1998, Σελ.: Α70

Μεγάλη Τετάρτη 23 Απριλίου, Λευκωσία. Τα κανάλια μάς βομβαρδίζουν από το πρωί. Από τη μια ο υπόκωφος ενθουσιασμός του κόσμου. Από την άλλη οι «ταγοί» της κοινότητας με τις προειδοποιήσεις τους. Κάποια στιγμή πέρασαν από τις οθόνες ο βουλευτής γόνος του πραξικοπηματία Σαμψών, ο «εκσυγχρονιστής» Σιζόπουλος, ο νεοσταλινικός εθνικιστής Κυπριανού. Έσπευσαν να συμφωνήσουν: Προπαγάνδα του Ντενκτάς, κανένας από τους δικούς μας να μην περάσει το οδόφραγμα. Διαρκείς αναφορές στην «προβοκάτσια που θα ετοιμάσουν για να δείξουν ότι δεν είναι δυνατή η ελεύθερη διακίνηση», με το ιδιοφυές ηθικόν δίδαγμα: Ας αποφύγουμε την ελεύθερη διακίνηση, για να αποτρέψουμε την προβοκάτσια που θα τη θέσει σε κίνδυνο. Η κυβέρνηση ψέλλιζε, ο Πρόεδρος αμίλητος, οι αρχηγοί κομμάτων κρυμμένοι. Μήνες τώρα συζητούν τα μέτρα επαναπροσέγγισης των δύο κοινοτήτων, μέτρα που έπρεπε να έχουν ληφθεί από το 1960, και πάντα βρίσκουν αφορμή να τα ματαιώσουν. Η σημερινή εξέλιξη έδειξε τη γύμνια τους, τη μικρότητα και μικρόνοιά τους. Ας ελπίσουμε τουλάχιστον ότι αύριο ή μεθαύριο μια αντιπροσωπεία των μικρών Ενωμένων Δημοκρατών θα επισκεφθεί ομαδικά τον Βορρά, σώζοντας και πάλι όσο μπορεί την αξιοπρέπεια της πολιτικής κάστας που κυβερνά την κοινότητα...

Τα κανάλια ενημέρωναν: Οι βάρβαροι κατακτητές επιτρέπουν στα αυτοκίνητα των Ελληνοκυπρίων να εισέλθουν, ενώ οι δικοί μας αναγκάζουν τους Τουρκοκύπριους να αφήσουν τα ψευδοαυτοκίνητά τους με τις ψευδοπινάκιδες τους και να συνεχίζουν πεζή. Ελέγχουμε επίσης αυστηρά τις ταυτότητες, ώστε να αποτρέψουμε την είσοδο εποίκων. Είχε αρχίσει να νυχτώνει, όταν αποφάσισα να δοκιμάσω: έποικος κι εγώ, της από 'δώ πλευράς, θα με άφηναν οι βάρβαροι να περάσω; Έφτασα στο σημείο ελέγχου. Ακούγοντας ότι είμαι έλληνας πολίτης, ο τουρκοκύπριος λοχίας έσπευσε να με εξυπηρετήσει. Ναι, ακόμη και με το αυτοκίνητό μου θα μπορούσα να περάσω. Για απόψε ο χρόνος έφτανε για έναν σύντομο περίπατο, για μια δειλή διασταύρωση των βλεμμάτων, για μια ματιά της πόλης από την άλλη πλευρά της. Τη Δευτέρα του Πάσχα θα αποτολμήσω το μπάνιο στην παραλία της Κερύνειας.

Παναγιώτης Τυβίγγιος - Έποικος

Το ΒΗΜΑ, 26/04/2003, Σελ.: Α35

Το Γιωρκούιν δεν το ξέρετε εσείς αλλά θύμωσε πολύ με αυτά που γράφονται σε τούτη εδώ τη στήλη και άρχισε να κορακίζει. Ανήκει στις χαρακτηριστικότερες φυσιογνωμίες της Λευκωσίας: κυρίως αντιμετωπίζει συμπλεγματικά όσους θα ήθελε να φθάσει. Ο Γιωρκής είναι ακροδεξιός εθνικιστής που ψηφίζει «αριστερά». Συνήθως λουφάζει, αρκούμενος σε προγράμματα φωτοτύπησης παλαιών εφημερίδων. Ώρες ώρες πετάσσεται, σαν το πιπτούριν του χαλουμιού. Στο τελευταίο αριστερό - δημοκρατικό κείμενό του, έφτασε να υπερασπίζεται την οικογένεια Σαμψών. Τώρα θα λουφάξει πάλι - ο Γιώρκος της Κάκας...

Π. Τυβίγγιος - Λευκωσία

Το ΒΗΜΑ, 11/05/2003, Σελ.: Α62

Όταν η τουρκοκυπριακή Αριστερά διαδήλωνε υπέρ της λύσης, η ελληνοκυπριακή Αριστερά αγωνιζόταν να εκλέξει τον Παπαδόπουλο. Αμέσως μετά ο νέος πρόεδρος εξήγγειλε δεκάδες μέτρα υπέρ των Τουρκοκυπρίων. Έξι μήνες πέρασαν, τίποτε δεν εφαρμόστηκε.

Τώρα οι Τουρκοκύπριοι κινητοποιούνται και πάλι: πλησιάζουν οι εκλογές τους. Όλος ο κόσμος περιμένει το αποτέλεσμα προσβλέποντας σε ήττα του Ντενκτάς. Μοναδική εξαίρεση η προοδευτική κυβέρνηση της Λευκωσίας, σύμφωνα με την οποία οι τουρκοκυπριακές εκλογές αποτελούν παράνομη, αποσχιστική κίνηση. Όλος ο κόσμος ζητάει την αποστολή παρατηρητών, ώστε να αποτραπεί η νοθεία. Αντιδρά ο Ντενκτάς - αλλά και η κυβέρνηση της Λευκωσίας: δεν θέλουμε παρατηρητές, δεν αναγνωρίζουμε τις ψευδο-«εκλογές». Και αν ολόκληρος ο κόσμος διαφωνεί, το πρόβλημα είναι δικό του.

Δεν είναι κυβέρνηση ανοήτων αλλά συμφεροντολόγων: γνωρίζουν ότι ήττα Ντενκτάς θα οδηγήσει πιθανότατα σε λύση - και αυτό ακριβώς θέλουν να αποφύγουν. Η λύση θα αναδιατάξει το πολιτικό σκηνικό, το κομματικό σύστημα, τα προνόμια δεκαετιών. Δεν τη θέλουν. Ντενκτάς και Παπαδόπουλος είναι οι δύο όψεις του ίδιου νομίσματος. Και ας διαφωνεί ο πιερότος ιστορικός μας.

Παναγιώτης Τυβίγγιος - Μέτοικος

Το ΒΗΜΑ, 28/09/2003, Σελ.: Α53

Αυτό δεν ήταν διάγγελμα, ήταν βρικόλακισμα του πνεύματος του 1960. Ο όχλος που τον ανέμενε στην είσοδο του Προεδρικού το επιβεβαίωσε: «Τάσο πολέμα, σου δίνουμε το αίμα» κραύγαζε προς τον αγαπημένο του πρόεδρο. Ανατρίχιασα: δεν φτάνει τόσο αίμα που χύθηκε και από τις δυο πλευρές; Δεν ξεδίψασαν ακόμη οι φανατικοί; Όταν πριν από ένα χρόνο, στις κυπριακές εκλογές, κάποιοι υποστήριζαν ότι «αριστερή ψήφος σημαίνει ψήφο στον Κληρίδη», εισέπρατταν τους προπηλακισμούς και τη χλεύη του ΑΚΕΛ. Ας ξεμπερδέψουν τώρα οι πάλαι ποτέ «σύντροφοι» με τον πρόεδρο που εξέλεξαν. Εύχομαι ειλικρινά να τα καταφέρουν... Κατά τα άλλα, είναι λυπηρό, αλλά και πάλι η ηγεσία της κυπριακής Δεξιάς (Αναστασιάδης) αποδεικνύεται προοδευτικότερη πολλών «προοδευτικών».

Παναγιώτης Τυβίγγιος – σε προσωρινή παρέκκλιση

Το ΒΗΜΑ, 11/04/2004, Σελ.: Α41

Αγέρωχος και σκεπτικός, με αδιόρατο χαμόγελο που εκπορεύεται από την εσωτερική σιγουριά και αυτοπεποίθηση του επιτυχημένου άνδρος, με μανίκια σηκωμένα που δηλώνουν εγρήγορση και εργατικότητα - έτσι προβάλλει ο υπουργός Δημόσιας Τάξης από την ιστοσελίδα του υπουργείου του. Παραδίπλα, με κάθε λεπτομέρεια, τα έγγραφα που χρειάζονται για έκδοση δελτίου ταυτότητας.

Επίσκεψη στο αστυνομικό τμήμα. Οχι, δεν είναι φήμες: Ελάτε αύριο το ξημέρωμα κατά τις 5, για να πιάσετε σειρά. Εκδίδουμε μόνο 20 την ημέρα. Το άλλο πρωί η λίστα είχε

κλείσει από τις 4. Γέροι ανήμποροι, μανάδες με μωρά στην αγκαλιά, άρρωστοι που θέλουν τη νέα ταυτότητα για να προλάβουν το ταξίδι στο εξωτερικό - συνωθούμενοι και διαπληκτιζόμενοι. Θα ισχύσει η άτυπη λίστα που άρχισε να συντάσσεται από τις 3.30; Τι κάνουμε με τη γιαγιά που έχει αριθμό 2 αλλά έφυγε για να πάει τα εγγόνια της στο σχολείο και να επιστρέψει στις 8.30; Τι λέει το όργανο για όλα αυτά;

Το όργανο είναι εξουσία - πραιτώρ ή κάτι τέτοιο, το είπε και ο υπουργός. Γιατί, βρε καλόπαιδα, μόνο 20 την ημέρα; Διότι κάθε ταυτότητα χρειάζεται 40 λεπτά. Και τι είναι η ταυτότητα, βρε λεβέντη, διδακτορική διατριβή; Ή το «Μπουσίντο: Ο Κώδικας των Σαμουράι»; Γιατί δεν το οργανώνεις καλύτερα, ώστε να χρειάζεσαι 4 λεπτά; - Αυτό δεν το επιτρέπει η εξ επαγγέλματος λοβοτομή.

Αλλά ο υπουργός εκεί, αγέρωχος. Δεν είδε, δεν άκουσε, δεν γνωρίζει. Καμωμένος για τα μεγάλα και τα υψηλά. Και αυτό ακόμα το όνομά του περικλείει ένα δυσβάστακτο, βαρύτιμο ιστορικό φορτίο. Το επώνυμο μάς τα χαλάει λίγο, αλλά το μεγαλοπρεπές Βύρων επιβάλλεται: η ρομαντική παράδοση, το μεγαλείο της εθνεγερσίας, η αυτοθυσία στις επάλξεις του χρέους. Εχετε δίκιο, κύριε υπουργέ! Κοιτάξτε μπροστά, και κυρίως ψηλά: μην παρασύρεστε από τα μικρά και τα ευτελή.

Πριν από μερικά χρόνια οι θεωρητικοί του εκσυγχρονισμού μιλούσαν για «δύο Ελλάδες». Λάθος, φίλοι! Η Ελλάδα είναι μία, ενιαία και αδιαίρετη. Καμώνεται ότι είναι η Ελλάδα του Βύρωνα. Και ακριβώς γι' αυτό είναι και θα παραμείνει η Ελλάδα του Πολύδωρα.

Παναγιώτης Τυβίγγιος - Χελμού και Κάθηκα

Το ΒΗΜΑ, 22/10/2006, Σελ.: Α50

Ξεκινάω λοιπόν σήμερα Κυριακή πρωί πρωί με το καινούργιο μου ποδήλατο για τον σταθμό, να αγοράσω «Το Βήμα». Σε ένα φανάρι, δέκα ποδηλάτες μπροστά μου σταματημένοι περιμένουν να ανάψει το πράσινο. Ο δρόμος άδειος, κανένα αυτοκίνητο πουθενά. «Κοίτα τους ηλίθιους» σκέφτομαι «μια ζωή πρόβατα θα είναι». Τους παρακάμπω, περνάω απέναντι και συνεχίζω ακάθεκτος στον ποδηλατόδρομο της Χαϊδελεβέργης... Την είχαν στημένη 30 μέτρα πιο πέρα. Χαμογελαστοί, μου έδειξαν το σήμα που έλεγε stop. Πόσο πάει το μαλλί, ρε παιδιά; Αν είχα περάσει ένα δευτερόλεπτο αργότερα: εξήντα δύο και πενήντα, ο λογαριασμός θα έρθει σπίτι. Χαρτιά πάνω μου δεν είχα. Δίλημμα: τους δίνω πραγματικά στοιχεία ή ψεύτικα; Αν όμως θελήσουν να κάνουν εξακρίβωση; Κι αν η «εξαπάτηση αστυνομικού» αποτελεί ιδιώνυμο, τιμωρούμενο με κανένα κατοστάρικο; Σκάσε και πλήρωνα ηλίθιε, σκέφτηκα. Έδωσα και άλλα τρία για «Το Βήμα», 65,50 εν συνόλω. Το πιο ακριβό μου «Βήμα» - με αποζημίωσε όμως η φωτογραφία του Διόδωρου.

Παναγιώτης Τυβίγγιος - Homo Heidelbergensis

Το ΒΗΜΑ, 18/03/2007, Σελ.: Α58

Όταν η αλλαγή του άρθρου 16 ακυρώθηκε, αποδείχθηκαν ανίκανοι να διαχειριστούν τη νίκη που (καλώς ή κακώς) κατήγαγαν. Πώς θα μπορούσαν άλλωστε - άξιοι απόγονοι της ελληνικής κομμουνιστικής Αριστεράς, που μόνο να ηττάται γνωρίζει; Μετέτρεψαν λοιπόν τη νίκη σε ήττα, αρχίζοντας το αντάρτικο κατά ενός ασήμαντου νόμου και συμβάλλοντας (σε αγαστή συνεργασία με την κυβέρνηση) στην προϊούσα διάλυση του ελληνικού δημοσίου πανεπιστημίου. Και τώρα που το «κίνημα» επιτέλους ηττήθηκε, αρχίζουν τα συνθήματα «το όπλο παρά πόδα»: δεν θα εφαρμόσουν, λέει, τον νόμο! Μετά από τέτοια μεγαλειώδη ήττα, αν η ηγεσία της ΠΟΣΔΕΠ είχε λίγο φιλότιμο, θα έσπευδε να παραιτηθεί. Πού χάθηκε όμως το φιλότιμο για να το βρουν οι ένδοξοι επίγονοι του ηγέτη Ζαχαριάδη;

Παναγιώτης Τυβίγγιος - Heidelberg

Το ΒΗΜΑ, 01/04/2007, Σελ.: Α50

Γιος αντιφατικού, πολύπλοκου και αμφίσημου πατέρα, προσπαθεί να τον μιμηθεί αποκλειστικά στις αρνητικές πλευρές του και αποτυγχάνει ακόμα και σε αυτό. Ίσως καταφέρει να κρατήσει τη σφραγίδα, δεν θα γίνει όμως ποτέ πρωθυπουργός και θα καταγραφεί σε μια υποσημείωση της ιστορίας ως Γεώργιος ο Μικρός. Κρίμα, γιατί η προεδρία του Ι-ΣΤΑΜΕ θα του ταίριαζε καλύτερα.

Παναγιώτης Τυβίγγιος – Αναποφάσιτος

Το ΒΗΜΑ, 14/10/2007 , Σελ.: Α56

Λεβέντες και καραμπουζοκλήδες, «αντάρτες της πεντάρας με τα λεφτά του μπαμπά», οι αριστεριστές του Παντείου διέλυσαν την ψηφοφορία εκλογής αντιπρύτανη με καθολική συμμετοχή όλων των φοιτητών. Λογικά, θα έπρεπε να είναι διπλά σύμφωνοι με την καθολική ψηφοφορία: αφενός πρόκειται για μορφή άμεσης δημοκρατίας, αφετέρου καταργείται η δυνατότητα διαχείρισης της φοιτητικής συμμετοχής από τους (συνήθως εξωνήμενους) εκπροσώπους των μεγάλων παρατάξεων. Γιατί διαφωνούν; Και γιατί η ΠΟΣΔΕΠ επικρότησε λεβέντικα, αναφέρθηκε σε «πολιτικό γεγονός» και διακήρυξε, ξανά, ότι «η εφαρμογή του νόμου θα ακυρωθεί στην πράξη»; Δεν έχω εξήγηση - εκτός από την παραπομπή στον Δεύτερο Θεμελιώδη Νόμο περί της ανθρωπίνης βλακειας, υπό C. M. Cipolla: «Η πιθανότητα να είναι ένα συγκεκριμένο πρόσωπο ηλίθιο είναι ανεξάρτητη από οποιοδήποτε άλλο χαρακτηριστικό του ίδιου προσώπου», όπως π.χ. η μόρφωση, το επάγγελμα κ.τ.λ.

Παναγιώτης Τυβίγγιος – Έκκεντρος

Το ΒΗΜΑ, 09/12/2007 , Σελ.: Α62

Η ιστορία επαναλαμβάνεται ενίοτε και ως τραγωδία: οι «μπάχαλοι»-Γκοτζαμάνηδες κάνουν δολοφονικές επιθέσεις. Οι ΕΑΑΚ-ΕΚΟΦ τούς παρέχουν την πολιτική κάλυψη. Ο πρύτανης αναρωτιέται ποιος κυβερνάει το Πανεπιστήμιο, αλλά παραδέχεται ότι «συνεργάστηκε με τα παιδιά» (ΕΑΑΚ) κατά την «περιφρούρηση» των τελευταίων εορτασμών του Πολυτεχνείου. Το δημόσιο Πανεπιστήμιο αυτοδιαλύεται. Οι απατεώνες μας συνεχίζουν τη δράση τους ανενόχλητοι. Το άσυλο μετεξελίσσεται σε άσυλο ανιάτων. Και ο Καραμανλής επιχαίρει για το σούσουρο που ξεσήκωσε η πιο επίπλαστη «μεταρρύθμιση» της παγκόσμιας ιστορίας.

Παναγιώτης Τυβίγγιος – ΑΠΘ

Το ΒΗΜΑ, 08/06/2008 , Σελ.: Α68

Συνέδριο της ΠΟΣΔΕΠ σήμερα, και ας ελπίσουμε ότι το βαποράκι της Μπουρνόβα θα αντέξει τις επιθέσεις του καταστροφικού Μαϊστρου.

Παναγιώτης Τυβίγγιος – ΑΠΘ

Το ΒΗΜΑ, 08/03/2009

«Σας ενημερώνουμε ότι την Τετάρτη 27.5. το σχολείο θα είναι κλειστό λόγω Τακτικής Γενικής Συνέλευσης του Συλλόγου Δασκάλων και Νηπιαγωγών». Στη συνέλευση θα παραστεί το 1/4 περίπου των δασκάλων, ενώ οι υπόλοιποι θα πάνε για ψώνια. Στις 12 Ιουνίου τα μαθήματα θα σταματήσουν, αλλά οι δάσκαλοί μας δεν διανοούνται να πραγματοποιήσουν τη συνέλευσή τους (π.χ.) στις 15 Ιουνίου. Σκέπτονται όπως και οι μαθητές τους: «Κάνω τα πάντα για να χάσω μια μέρα μάθημα». Αντιπαθούν τη δουλειά τους και

το σχολείο. Και έχουν τον συνδικαλισμό που τους αξίζει – και εμείς χειρότερη Παιδεία από αυτή που αξίζουμε.

Παναγιώτης Τυβίγγιος – *Τέκνο δασκάλων*
Το ΒΗΜΑ, 31/05/2009
